

Epoca Diecezană

On. Bibliotecă a Universității Reg. Ferdinand
Cluj

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Abonamente	MANUSCRISELE SE VOR TRIMITI PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ	Publicații
Parohii cl. I 450 Lei	EPISCOPIA CARANSEBEȘULUI CONT C. E. C. Nr. 89676	Concure protopopiate 1000 Lei
" cl. II 400 Lei		" parohii cl. I 800 Lei
" cl. III 350 Lei		" " " II 500 Lei
Sub clasă 300 Lei		" " " III 400 Lei
Particulari 200 Lei		Diferite publicații cm. □ 4 Lei

Credință și Nădejde în Hristos



Valurile mării se mișcau neliniștite învăluite în întunecul nopții... Corabia Apostolilor se îndepărtase dela țarm. Iisus îi ajunge umblând pe apă ca pe uscat. (Matei c. 14, v. 22—23; Marcu 6, v. 45—52, Ioan c. 6, v. 16—21).

O fărâmă de credință îl aruncă pe Petru în valuri să întâmpine și el mergând pe ape pe Domnul și Dumnezeuul său... Dar... îndoiala a stins credința și trupul său firav simte răceala omoritoare a valurilor ce-l îmbracă tot mai mult spre cap. El strigă disperat. Domnul îi întinde mâna mântuitoare cu cuvintele: „Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?” (Matei c. 14, v. 31).

Și pentru ce s'a îndoit? N'a văzut minunile Mântuitorului? Nici pe cea din ziua ce s'a sfârșit cu săturarea a 5000 de oameni? Nu a auzit glasul lui Iisus? Nu a simțit puterea lui dumnezească?..

* * *

Corabia vieții noastre e împinsă în valurile existenței infuriate de păcate, de necazuri și de lipsuri. Mulți ne cufundăm sau stăm pe punctul de a ne cufunda, căci îndoiala a alungat credința și nădejdea.

Credința care a mântuit prin liniștea dată de ea pe strămoșii noștri. Credința care îndumnezeiește pe om. Credința care face minuni și în zilele noastre. Credința pe care Iisus a cerut-o la săvârșirea atâtor minuni (Vezi Mt. 8 v. 10, 9 v. 28, 15 v. 28, 17 v. 20; Marcu 2 v. 5, 4 v. 40, 5 v. 34 și 36, 9 v. 23; Luca 5 v. 20, 7 v. 9, 8 v. 25, 48, 50, 9 v. 41, 17 v. 5—6, 18 v. 42; Ioan 4 v. 50, 11 v. 25).

Am pierdut nădejdea care ne ajută să înfruntăm toate atacurile răului și ale

păcatului. Nădejdea care a călăuzit neamul omenesc până acum. Nădejdea care a trimis lumii la împlinirea vremii un Mântuitor. Nădejdea care nu dă de rușine pe inventator și-l încununează cu laurii victoriei. Nădejdea care duce la Hristos.

El și acum ne întinde mâna spre a ne scoate din valurile disperării cu aceleași blânde muștrări: Puțin credinciosilor, pentru ce v'ați îndoit?

Pentru ce v'ați îndoit de învățăturile mele? Pentru ce v'ați îndoit de pilda vieții mele? Pentru ce v'ați îndoit și vă îndoiti de minunile mele? Pentru ce v'ați îndoit și vă îndoiti de Biserica întemeiată de mine?

Căci Biserica nu duce la disperare pe om. Biserica îi dă dorul de viață când a ajuns la întunecul gândurilor ascunse și pe marginea prăpastiei.

Biserica ridică demnitatea omului, punându-l în locul întâiu din creație, rege al naturii, iar sufletul omului e așa de scump, că prețuește mai mult decât „lumea întreagă” (Marcu 8, 36). Biserica a declarat pe toți oamenii frați și a ridicat primul cuvânt, cu rodul vădit de peste veacuri, pentru încetarea exploatării omului de către om. Biserica a șters lacrimile săracului îndoelnic și a arătat calea de urmat bogatului desnădăjduit cu toată averea sa. Biserica a făcut din păcătoși sfinți și din necredincioși părinți bisericești. Biserica a făcut din îndoelnici mucenici ai credinței. Biserica a dat nădejde îndoelii desfrânatei. Biserica a dat curaj celor sperați în căutarea păcii (Mat. 5, 9). Biserica alungă desnădejdea celor care flămânez și însetează după dreptate (Mat. 5, 9). Biserica ferește pe cei pri-

goniți pentru Hristos, întemeietorul său. (Matei 5, 11).

Biserica, subliniind adevărul ce nu poate fi tăgăduit despre nimicnicia și scurt-timea vieții și a plăcerilor păcătoase de pe pământ, ne încurajează că nu e târziu nici ceasul al 11-lea ca să luptăm cu ispitele, păcatele și îndoelile ce au intrat în eul nostru.

Biserica nu este o instituție a plân-gerii și văicăreliei desnădăjduite. Ea este călăuză sigură spre o viață curată terestră și vecinică cerească a tuturor, căci ea este totdeauna corabie biruitoare asupra valurilor infuriate de păcate, necazuri și lipsuri, ca și corabia lui Noe asupra apelor potopului.

* * *

În noaptea păcatelor și ispitelor, peste valurile infuriate ale îndoelilor noastre, cu buzele cânta-vom: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeți! Iar cu ochii sufletului vedem pe Iisus al nostru umblând peste necredință cu siguranța credinții, ca odinioară peste valuri ca pe uscat. Și suntem încă mulți ca Petru: Săriți cu entuziasm în mare să-L ntâmpinăm... Ne îndoim și ne cufundăm..., dar iată-L pe Iisus ne-a întins mâna și-l auzim glasul: „Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului (Mat. 28, 20) și... În lume necaz veți avea, dar îndrăzniți, căci eu am biruit lumea!“ (Ioan 16, 33).

Pr. Ilie Câmpianu

Frate în Hristos,

Calendarul ce-l țineam la îndemână pe marginea sfântului prestol, având coperta albă, pare a fi încă nou-nouț. Doar însemnările din el arată că a fost răsfoit și întrebuintat. Am întors pe îndelete cele douăsprezece file ale celor douăsprezece luni și anul s'a isprăvit. O! ce repede a trecut. Și cu el au trecut atâția și atâția din viața aceasta.

Dintre toate legile firii, cea mai inexorabilă este legea morții. Și dacă Fiul lui Dumnezeu a fost cuprins de fiorii groazei în fața ei (Luca 22, 44), pe noi frate în Hristos, să nu ne cutremure gândul morții?

Memento vivere, strigă aceia cari în chefuri și cu dans au întâmpinat anul nou. Noi frate în Hristos, să salutăm sosirea

anului 1948 cu cuvintele: memento mori, străduindu-ne a fi gata totdeauna să murim „că în ceasul în care nu gândim, Fiul Omului va veni“. Altfel ar însemna să ne comportăm ca ștruțul, care în fața primejdiei de moarte își vâră capul în nisip.

Prin ventilarea gândului sinistru al morții, nu urmăresc cătuși de puțin idei pesimiste, ci vreau numai să ne gândim împreună la răspunderea nespus de mare ce avem în fața Domnului pentru sufletul credincioșilor noștri. Răspundere, care pe măsură ce trec anii vieții noastre, se apropie în mod fatal de scadență. Și de ce ne-am ascunde după pretextul că lumea-i rea și refractară, sau să ne amăgim cu gândul că am făcut destul, când știm bine, că în fața lui Dumnezeu nici un gând — necum o faptă — nu rămâne nedescoperit.

Aproape toți avem mai mulți credincioși, cari niciodată, sau rar de tot, vin la biserică, decât d'aceia cari vin regulat și pe toți ne mucește gândul aducerii acestora la biserică. Indreptarea acestei situații o putem nădăjdi însă numai în cazul dacă cauzele necercetării bisericii de către enoriași le căutăm, mai întâi, în noi înșine.

Drept aceea când servești, rostește ecteniile răspicat și spre înțelesul tuturor. Fă din ele strigăte de implorare și de mulțumire ale sufletului tău și efluvii de evlavie va atinge inima credincioșilor.

Fă slujbe scurte în biserică în fiecare zi dimineața ori seara sau baremi de 2—3 ori pe săptămână și numărul credincioșilor ce iau parte la ele în număr din ce în ce mai mare îți va arăta, că sufletul lor însetează după credință. Se poate întâmpla ca vara, în timpul muncilor agricole, să n'ai pe nimeni în biserică. Atunci sunetul clopotului le va vesti, că preotul se roagă pentru ei și îi va face să-și facă o sfântă cruce și să rostească un mai binesimțit: Doamne ajută!

Și încă ceva. La sfârșitul predicii, roagă stăruitor pe credincioși, să cânte cu toții răspunsurile liturgice. Doar noi prin rugăciunile: Cu pace Domnului să ne rudăm... Sus să avem inimile... Să mulțumim Domnului ș. a. m. d. îi invităm și pe ei la rugăciune. Și este neasemănat mai frumos să se roage și ei, decât să tacă. Atât de evident este acest adevăr încât fără mari sforțări, numai prin repetarea apelului vei ajunge la scopul dorit. Numai să vi-

breze în apelul tău, dorința părintească pentru mântuirea sufletului lor.

Sunt încă și alte mijloace care le cunoști mai bine decât mine și îți stau la îndemână frate în Hristos, pentru a te apropia de credincioși, de biserică. Nu șovăi ci aplică-le și vei avea la anul o biserică plină, o biserică vie.

Aceasta îți doresc eu în Anul nou în care am intrat: să ai o biserică plină și vie!

Prot. I-n

Sfințirea bisericii din Luncavița

Pe valea îngustă a pârâului ce-i poartă numele, pe versantul sudic al Cumpenei apelor, la 40 Km. depărtare sudică de Caransebeș, se află frunțașă comună Luncavița. Inceputurile de existență a acestui sat își află pomenirea în documentele de pe vremea lui Ioan Huniadey, în 1447, care-l făcea donațiune unui baron. La 1769, Iosif al II-lea îl alătură teritoriului grăniceresc, iar pe la 1788, se zice că satul ar fi fost aprins de Turci.

În cecece privește biserică, până în 1830 era una singură pentru Luncavița și Verendin, care era situată pe un deal deasupra satului, între cele două comune. În 1824 s'a zidit actualul locaș de închinare, care astăzi reparat în întregime, pardosit, electricizat și împodobit cu frumoasa pictură a talentatului pictor caransebeșan, Ioan Băleanu, își are prilejul sfințirii sale prin punerea moaștelor sfinte în Sfântul Prestol, prin rugăciunile Prea Sfinției Sale Episcopului Veniamin.

Ziua de 26 Decembrie 1947, va trece în istoria comunei Luncavița, căci neobositul și de Dumnezeu trimisul Arhiepiscop coboară blând din Reședința episcopală între fiii săi duhovnicești, cu toate că este a doua zi de Crăciun, înfruntând oboseala și frig, spre a întări virtuțile creștinești, prin chemarea darului sfințitor al Duhului Sfânt asupra locașului de închinare al smeriților locuitorilor ai acestei comune.

În dimineața praznicului, Prezenția Sa însoțit de consilierul eparhial Dr. Marcu Bănescu, este așteptat în comuna Teregova de un banderiu de călăreți cari însoțesc sania trasă de patru cai până în Luncavița. Casele sunt frumos împodobite cu covoare, iar mulțimea credincioșilor din loc și jur așteaptă în fața caselor trecerea Prea Sfinției Sale. Aici, la un arc de brad, primarul comunei, dl. M. Irimescu, întâmpină Arhiepiscopul cu tradiționala pâine și sare, urând bun sosirea înaltului oaspe. După ce Prea Sfinția Sa mulțumește în simț te cuvinte pentru frumoasa primire, înconjurat de mulțime, se îndreaptă spre biserică, unde este primit cu Crucea și Evanghelia de un sobor de preoți în frunte cu prot. Iosif Câmpianu al

Orșovei. Preotul locului, pâr. Ioan Săbăilă, face raportul, arătând istoricul și starea comunei și a credincioșilor, apoi mulțumind tuturor donatorilor, termină cu următoarea mărturisire:

„Cu repararea sf. biserici, misiunea ce mi s'a încredințat nu este îndeplinită. Deabea acum începe munca cea adevărată și ducătoare la scop. Goana după împodobirea sufletului, transformarea și renovarea lăuntrică este cecece îmi rămâne exclusivă a o practica de azi înainte. Dar bucuria praznicului de azi mă îmbărbătează vădit la munca ce mă așteaptă, căci prezența Prea Sfinției Voastre în mijlocul nostru aprinde în sufletul fiecăruia o făcărare de nădejde ce-l predispoze spre docilitate și evlavie. Făcându-mă interpretul creștineștilor sentimente ale acestui popor drept-credincios, Vă urez bun sosire în mijlocul nostru, iar în semn de supunere și dragoste, îmi îngădui a depune o fiiască sărutare pe dreapta Prea Sfinției Voastre zicând: Întru mulți ani Prea Sfințite Stăpâne“.

Prea Sfinția Sa răspunde părintelui I. Săbăilă, mulțumindu-i pentru cuvintele exprimate, se bucură și laudă starea comunei și vrednicia credincioșilor ei, și împărșind tuturor arhieresti binecuvântări, se purcede la actul sfințirii bisericii; după care urmează Liturghia, pontificând Prea Sfinția Sa, înconjurat de următorul sobor: prot. I. Câmpianu — Orșova, prot. Dr. M. Bănescu — conș. ref. eparhial, preoții I. Imbrescu — Mehadica, N. Văleanu — Cornea, T. Suru — Verendin, A. Nicolici—Teregova, I. Adamescu—Domașnea, I. Rațec — Mehadica, I. Săbăilă—Luncavița și diaconii D. Băloni și P. Ciucur. Răspunsurile Liturgice au fost date de corul Căminului Cultural din Mehadica al cărui președinte este preotul I. Rațec iar dirijor dl. D. Urechiatu.

În cadrul sf. Liturghii, diaconul P. Ciucur a primit hirotonirea întru presbiter pentru parohia Plugova.

După pastorală de Crăciun a Prea Sfinției Sale, cetită de preot în sf. biserică în prima zi de Crăciun, în cea de a doua zi a marelui praznic credincioșii au avut ocazia să-i audă îndemurile părintești, așa cum spune sf. apostol Pavel „față către față“. Cele 45 de minute au trecut aproape neobservate, căci cuvintele pătrunzătoare ale Chiriarhului au pus stăpânire pe sufletele credincioșilor, cari îl ascultau cu multă sete duhovnicăscă.

După terminarea sf. Liturghii, Prea Sfinția Sa stropește mulțimea cu apă sfințită și împarte copiilor cruciulițe, iconițe și cărți de rugăciuni. Face apoi vizite: Dlui notar P. Gaita, dlui Ilie Armaș și dlui D. Răescu.

Printre cei prezenți la acest mare praznic al Luncaviței au fost: S. Cernescu — primpretor, P. Gaita — notar, M. Rădulescu — inv. dir. N. Morariu inv., Ilie Armaș, ș. a.

După masa luată în casa ospitalieră a părintelui I. Săbăilă, prin acelaș mijloc de locomoțiune, ca și la sosire, Preasfinția Sa părăsește comuna, îndreptându-se spre Reședința.

D. B.

Conferința de toamnă a clerului din tractul Logojului

Ziua de 28 Noembrie 1947, a însemnat pentru clerul din acest tract o zi de mare amploare, prilej fericit de reunitune a fraților din ogorul lui Hristos, întru consultare reciprocă asupra obligamentelor pastorale ce se impun ca niște comandamente imperios necesare.

Spre deosebire de alte conferințe, s'a evitat scindarea circumscripției tractului în două centre. Și astfel în capitala județului și sediul of. protopresbiteral, clerul s'a întrunit în catedrala orașului, unde după chemarea Duhului Sfânt, oficiată de Prot. Dr. A. Mihaescu, asistat de Pr. Gh. Biberea, B. Țurcanu, și diac. P. Lăteșiu, au ascultat cuvântul de deschidere al președintelui.

Președintele comunicând binecuvântarea arhierescă a P. S. S. Episcopului Veniamin, pentru ținerea conferinței, subliniază importanța conferinței preoțești în actualele împrejurări relevând subiectul propus de Ven. Cons. Eparhial — ca temă de dezbateră — „Problema sectară în Eparhie” și anticipă bunele rezultate, la care se va ajunge din lucrările conferinței.

Preotul E. Guliman-Hodoș rostește apoi meditația despre mărturisire și împărtășire, — după care clerul sub epitrahilul duhovnicului și-au scrutat conștiințele — mărturisindu-se.

Sf. Liturghie a fost oficiată de Pr. B. Țurcanu-Lugoș, asistat de Pr. A. Groza-Gavojdia și E. Guliman-Hodoș.

Inconjurând sf. masă, într'un cerc impresionant, ceata preoțească, cu mâinele cruciș au luat sfântul trup al Domnului, iar apoi și-au atins buzele sale de sf. potir, spre curățirea păcatelor.

După această pregătire spirituală clerul, urmându-și președintele, au urcat treptele edificiului parohial, unde în sala de ședințe s'a desfășurat partea a II-a conferinței.

După apelul nominal, la propunerea plenumului, Preoșii N. Sintescu-Lugoș și I. Nimu-Hezeriș, își expun lucrările, ultimul numai parțial, după care a urmat critica și discuțiile.

Au luat cuvântul: Pr. P. Murgoi-Visag, Gh. Biberea-Honoriciu, Nimu I.-Hezeriș, D. Lupea-Jena, D. Blidariu-Jdioara, B. Răduleanu-Lugoș ș. a.

Se remarcă propunerea P. Murgoi-Visag, care face propunerea introducerii în bugetele parohiale a unui articol special, pentru procurarea de materialu antisectar, sau crearea fondului misionarului eparhial.

Președintele Prot. Dr. A. Mihaescu, încheind seria discuțiilor, accentuează obligamentul moral ce-l are fiecare preot de a-și îndeplini conștiințios datoria de păstor de suflete.

În partea finală a conferinței preoțești, s'a procedat la reorganizarea cercurilor pastorale pe anul 1948, acceptându-se principiul rotației în ceea ce privește președinția.

Cercurile pastorale reorganizate s'au constituit.

În timp ce picăturile de ploaie de toamnă stropeau ogoarele materiale ale gliei strămoșești, clerul epuizând ordinea de zi, s'a despărțit, spre a se reîntoarce la plugul spiritual lăsat în brazda ogorului Domnului, meditănd asupra cuvintelor Dumnezeiești, rămase peste veacuri... „Veniți după mine și Vă voi face pescari de oameni”... (Mat. 4, 19) Iată a sosit ceasul, ca să Vă risipiți fiecare la ale sale... în mine să aveți pace., în lume necaz veți avea, dar îndrăzniți, eu am biruit lumea (Ioan 16, 32—33).

...Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să mărească pe Tatăl vostru cel din ceruri. (Mat. 5, 16).

B. Ț.

RECENZIE

Prot. Dr. Marcu Bănescu, **Inceputurile Mănăstirii din Valea Godinovei și viața ctitorului ei, Protos. Macarie Gușcă, Caransebeș, 1947, pp. 90.**

Trecerea la cele eterne a Prea Cuviosului Macarie, întemeietorul Mănăstirii din Valea Godinovei, a dat prilej Părintelui consilier și profesor *Dr. Marcu Bănescu* să scrie istoricul acestui sfânt locaș de pietate și reculegere sufletească, a cărui viață se împletește cu însăși viața ctitorului său. Istoricul mănăstirii fiind publicat mai întâi în coloanele acestei reviste, ctitorii au putut aprecia cum se cuvine strădania vrednică de laudă a Părintelui autor, de a elabora, pe bază de *documente inedite*, scoase din arhiva Episcopiei și a Mănăstirii, *prima monografie* completă a începuturilor unei mănăstiri din Banat. Zic prima, deoarece despre vechile și istoricele noastre mănăstiri de pe valea Mureșului și Timișului, deși s'a mai scris ceva, mai ales în legătură cu procesele duse cu Mitropolia Carlovețului la începutul secolului nostru, totuși nimeni n'a ajuns, până azi, *din lipsă de documente*, să le reconstitue, în mod *fidel*, trecutul, — iar mănăstirile și schiturile, ctitorite, în epoca contemporană, de către Arhierii celor două eparhii din Mitropolia Banatului, ale căror documente de întemeiere zac în arhivelă celor două eparhii, își așteaptă istoricul.

Prin prețioasa sa lucrare, Părintelui Bănescu îi revine meritul de a fi inaugurat publicarea, *pe bază de documente inedite*,

a istoricului sf. noastre mănăstiri din Banat. Minunata descriere a începuturilor mănăstirii din Valea Godinovei — ce ia naștere, la început sub forma unei modeste capele și a unei cruci, în preajma izvorului făcător de minuni, care de mai bine de un secol vindecă nu numai orbii trupești, ci are darul să deschidă perspective de viață nouă, în spiritul Evangh. lui, în inima tuturor celor ce se apropie de el și de altarul sfânt de acolo „cu credință și cu dragoste“ — ne duce gândul, cu secole înapoi, la acei ctitori anonimi, care ca și Prea Cuviosul Macarie, ca *Dumitru* și *Alexa Perian*, judele din Ocna de Fier, ca *Nicolae Drăgălina* din Reșița Română și *Mitru Oancea* din Vasiova, iar acum în zilele noastre ca Cuviosul ieromonah schimnic *Udrea* dela Mrăcunea, au știut, prin sfințenia vieții lor, prin „nebunia propoveduirii Evangh. lui“ să stimuleze izvorul de energie spirituală, de evlavie și credință și să mobilizeze voințele iobagilor dreptcredincioși, ca din puținul lor să jertfească pentru înălțarea de faruri spirituale, care să le croiască drum spre lumină, spre dreptate și libertate națională și bisericească.

Carta Parintelui Bănescu — scrisă frumos, așa cum numai P. C. Sa știe să scrie — pe lângă că este o prețioasă contribuție la istoria Bisericii noastre bănățene, aduce un binemeritat omagiu călugărului *adevărat*, desprins de lumea plăcerilor, călugărului, care mai bine de jumătate veac, a arătat, prin cuvinte și fapte, cum se trăește adevărul Evangh. lui; cum prin credință, meditație și studiu și mai ales prin rugăciune cu zărnica de zi și noapte, îngenuchiat în fața sfintei icoane, luminată de razele candelii vecinic aprinse, un simplu cantor de sat, autodidact, călcând pe urmele Mântuitorului, se poate ridica la treapta vieții îngerești și poate muri cu aureolă de sfânt.

Gh. Cotoșman

Oastea Domnului

Fr. Trandafir Munteanu din Lugoj, în calitate de colportor și misionar laic al Oastei Domnului ne raportează că în anul 1947 a desfășurat 1120 foi „Lumina Satelor și Oastea Domnului, 10 Biblii, 40 buc. N Testament, 1675 diferite broșuri, 800 buc. cruciulițe diferite și 120 cruciulițe pentru ostași.

Totodată ne spune că în Lugoj s'au ținut în anul trecut 79 adunări ale Oastei Domnului și s'au înscris în mișcare 16 membri noi.

Activitatea O. D. în acest oraș este în plină dezvoltare și înfăptuirile arătate mai sus pot servi de pildă.

INFORMAȚII

Serbarea Bobotezei în Caransebeș s'a făcut cu mare fast, sf. Liturghie fiind pontificată de P. S. Sa Episcopul Veniamin înconjurat de un sobor mare de preoți și diaconi.

Sfințirea apei, din cauza timpului ploios s'a făcut în biserică.

Sfințirea Bisericii din Valea-Bistrel Duminecă 16 Noembrie 1947, a avut loc sfințirea Bisericii din comuna *Valea-Bistrei*, județul *Severin*.

După pregătirile îndătinate, clopotul vestește începutul sfintei slujbe, iar lumea înmămurită, transfigurată și extaziată se prosternă la pământ. Este cu adevărat emoționant acest cel dintău dangăt de clopot pentru cei ce-l așteaptă cu un dor sporit de mai bine de 30 de ani, de când s'a înfiripat gândul înălțării unui lăcaș de închinăciune și în comuna *Valea Mare* sau *Valea-Bistrei* de pe râul cu același nume...

P. On. Prot. I. Suru a fost asistat la actul sfințirii de Fr. G. Adam-Voislova; Pr. G. Popoviciu Mărul; Pr. I. Turcan-Cireșa Pr. I. Racoveanu-Ferdinand și Diac. D. Băloni-Caransebeș, răspunsurile fiind date de corul bărbătesc din Voislova condus de Dl. I Jivan; și de cântăreții strănei.

La priciasnă, P. On. Prot. I. Suru, în cuvinte mișcătoare arată mulțumii importanța înălțării și sfințirii bisericii din sat unde, de aici înainte vor putea să îngenuchieze la orice bucurie și întristare, unde își vor boteza odraslele, își vor cunună copiii și își vor plânge morții, lăsând pildă din generațiune în generațiune despre credincioșia și vrednicia ostenitorilor și binefăcătorilor de azi ai acestei sfinte biserici, cum este: Pr. G. Adam din Voislova, A. Moica învățătorul satului, decedatul cântăreț și primar Baba etc. etc; cari au pus suflet din sufletul lor pentru înălțarea sfântului lăcaș de astăzi.

La finea Sf. Liturghii Păr. G. Adam, parohul locului, a vorbit în numele parohiei. A urmat agapa dela Școala Primară unde au avut loc mai multe toasturi.

„Renașterea“ foaia oficială a eparhiei ort. rom. a Clujului are adaos pentru popor cu același nume „care e merit să răspândească în straturile largi ale poporului cuvintele de viață dătătoare ale Evangh. lui Domnului nostru Iisus Hristos. Bucurându-ne de această nouă facție de luminare a poporului îi dorim viață îndelungată și bogate roade în viața Domnului. Abonamentul 300 lei anual. Administrația în Cluj, Piața Malinovski 18.

Legitimațiile de călătorie pe C. F. R. cu 50% reducere ale clerului pe anul 1947 — sunt valabile până la 31 Ianuarie 1948.

Mon. Oficial publică Decretul Înaltului Prezidiu al Republicii Populare Române, prin care Ex. Sa Dl. prof. Dr. C. Parhon capătă însărcinarea de președinte, iar Ex. Sa Dl. Gh. Stere secretar al Institutului prezidiu.

Guvernul țării a făcut *reforma justiției* în multitudinea judecătorilor la sate și introducând sistemul *asezărilor populare*, valeși de obstiile sătești dintre oameni pe mii vrednici, iar la orașe dintre muncitori. Între avocați (apărători) se admit și apărători populari.

Anunț A apărut „**IRMOSIERUL**” și se poate procura de la Dl. Prof. C. Vladu de la Academia noastră teologică.

Doritorii de a-l avea să grăbească comanda fiind puține exemplare.

C. Preoți sunt rugați să aducă aceasta și la cunoștința cântăreților.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 58-B, 1948.

CIRCULARE

Către Clerul și poporul din Episcopia Caransebeșului.

Recensământul populației

Recensământul sau numărătoarea populației nu este un lucru nou și neobișnuit. În toate vremurile și în toate țările se face din când în când astfel de recensăminte. Sf. scriptură ne arată, la Ev. Luca, că și pe vremea nașterii Mântuitorului s'a făcut un astfel de recensământ: „*leșit-a poruncă dela Chesarul August să se înscrie toată lumea*” (ex. lvi. 1) în urma căreia fecioara Maria a plecat la Vileem pentru a se înscrie la recensământ, unde a născut pe Iisus Hristos, fiul lui Dumnezeu și Mântuitorul lumii.

Întrucât ca o gospodărie bine condusă, țara întreagă își verifică, din timp în timp, inventarul tuturor realităților și își face pe baza acestor realități un plan de lucru temeinic pentru viitor.

În zilele noastre această numărătoare a populației, a ciădirilor și a proprietăților agricole este mai necesară ca oricând, de oarece ultimul recensământ s'a făcut în anul 1941, iar de atunci trecând peste țara noastră urgia războiului și pustiu secetei, cu tot convoiul lor de nenorociri, multe schimbări s'au făcut.

Această circulară cuc. preoți o vor citi și explica poporului în Biserică în proxima Duminecă.

S'au distrus vieți omenești, s'au ruinat familii și gospodării, au fost distruse instituții și așezăminte publice, a sărăcit și s'a împușinat inventarul agricol și bogăția țării noastre. Industria de toate felurile au fost stânenite, iar producția a fost redusă. Ardealul de Nord a fost rupt dela trupul țării, în fine lung a fost timpul sbumiumului nostru, grele au fost încercările și multe au fost pierderile suferite de poporul nostru. Nu cunoaștem însă în total tatea lor toate lipsurile și toate urmările războiului.

De aceea oamenii dela cârma țării, au depus toate eforturile, au căutat toate mijloacele pentru a refăce țara noastră. Dar pentru a porni la o temeinică reconstrucție și pentru a avea siguranța că vor ajunge la bun sfârșit, cărmuitoarii țării trebuie să cunoască realitatea, sub toate aspectele ei sociale, culturale și economice, să cunoască toate lipsurile în care se sbate poporul, ca și toate puterile lui care s'ar putea lua în considerare și s'ar putea angaja în marea lucrare de refacere a țării. Este necesar să cunoaștem exact care este patrimoniul moral și material al țării, spre a se asigura și poporului muncitor un standard de viață mai ridicat.

Iată pentru ce este necesar recensământul ce se va face la 25 Ianuarie a. c. Cu prilejul acestui recensământ oameni bine pregătiți pentru această lucrare, vor cunoaște la fața locului starea tuturor familiilor, a gospodăriilor, a edificiilor și proprietăților agricole. Vor cunoaște numărul locuitorilor, starea lor socială și culturală, câți neștiutori de carte; vor putea afla ce viață duc, în ce condiții mizere trăesc unii, neavând „unde să-și plece capul”, după vorba Sf. Scripturi. Se va constata starea sahitară, câte spitale și azile avem pentru ocrotirea celor suferinzi, câte cantine școlare pentru copiii lipsiți, câte creșe pentru îngrijirea copiilor muncitorilor din uzine și fabrici, câte băi populare și câte cămine pentru ucenici, câte școli pentru creșterea, luminarea și educarea tineretului, cari să crească cetățeni buni și hârniți, devotați binelui obștesc.

Totalizând apoi datele culese pe teren, cărmuitoarii țării vor ști care este situația țării sub raport numeric, social, cultural, economic, etc. Vor ști unde s'a sălășluit mizeria și unde trebuie intervenit fără întârziere și va face un plan sistematic pentru vasta lucrare de refacere a țării și a poporului nostru.

Este necesar deci ca recensământul să se facă cât mai fidel și sincer și e de datoria noastră și a tuturor ca să ne dăm tot concursul, ca să se facă cât mai bine. Biserica noastră ortodoxă, ca instituție în slujba poporului, împreună cu slujitorii ei va da toată contribuția ca să se poată face recensământul în condiții cât mai optime. Ea sprijină și încurajează tot ceea ce este spre binele și prosperarea morală și materială a poporului, plinând astfel porunca Mântuitorului: „*faceți-vă tuturor toate ca pe toți să-i dobândiți pentru împărăția lui Dumnezeu*”, care este idealul vieții omenești pe pământ.

De aceea cu părintească dragoste indemn Cuc. preoți, ca să-și dea toată truda pentru luminarea poporului prin predici și cuvântări asupra

importanței și necesității recesământului, sfătuindu-i să nu asculte de șoaptele răuvoitoare cari caută să zădărnicească această lucrare bună; să îndemne poporul ca să facă declarație constată, atrăgându-i atenția, că orice declarație falsă va fi aspru pedepsită. Cuc. preoți să stea la dispoziția organelor încredințate cu toată dragostea, dându-le concursul la îndeplinirea misiunii lor și vor sprijini lucrările recensământului, ca acesta să dea rezultatele cele mai precise și complete. Numai făcând așa vor zdeveri cuc. preoți că sunt cu adevărat „părinți” iubitori față de fiii lor sufletești.

Cuvântările ținute cu acest prilej le vor trimite prin Of. protopopești de urgență On. Minister al Cultelor, cum am dispus și prin ordinul nostru din 3 Ianuarie a. c. publicat în Nr. 1—2/1948 al Foii Diecezane.

Episcop:
† VENIAMIN

Prea Ven. Consiliu Central Bisericesc, cu adresa Nr. 2995/947, ne trimite următorul apel:

În greutatea mari și de multe feluri se sbate toată lumea, dar lipsurile sunt mai greu de suportat de tineretul studios, căruia îi trebuie și hrană trupească și sufletească

Nouă ne-a venit de curând o rugare așa de înduioșătoare din partea studenților teologi dela Internatul din București, încât, ne-a determinat să facem prezentul apel către toți fiii Bisericii noastre Ortodoxe, să vină în ajutorul celor ce se pregătesc pentru a sluji Domnului.

Toate organizațiile de asistență socială au apelat și apelează necontenit la oficiile Bisericii și totdeauna această Mamă bună și-a făcut datoria pentru toți.

Cu atât mai mult ea trebuie să se îngrijească de vlăstarele cari se pregătesc pentru marea slujbă a preoției. Și până acum acest tineret a avut lipsuri, dar le-a îndurat cu modestie și în tăcere. Deacum însă nu mai este cu putință să le îndure și cui oare s'ar putea adresa acești tineri, cu toată nădejdea, dacă nu nouă, păstorilor, care am trecut prin aceleași școli și poate în mare măsură am simțit lipsurile, cu care ei se luptă acum.

Toți fiii Bisericii vor răspunde cu dragoste la chemarea Noastră și vor da obolul lor fie în biserică, fie acasă cu ocazia colectelor în afară de sf. locaș.

Ziua de 30 Ianuarie, sărbătoarea Sf. Trei Ierarhi, Patronii Teologiei Ortodoxe, va fi închinată, în fiecare an acestui prea frumos scop: Crearea unui fond pentru ajutorarea celor ce se pregătesc pentru slujirea altarului.

Biserica asigurându-și astfel pentru viitor conducătorii pricepuți și plini de râvnă, va înlătura pericolul ce ar rezulta din faptul că tineretul n'ar mai găsi suficiente puteri de rezistență spirituală.

Pentru îndulcirea vieții de internat a studenților dela Facultățile de Teologie și Academii Teologice, am crezut de bine să se facă pe întreg întinsul țării această colectă.

Din sumele ce vor rezulta atât din colecta săvârșită în biserică, cât și din cea făcută în

enorii, veți binevoi a opri jumătate pentru nevoile internatului Academiei Teologice locale, iar restul vă rugăm să dispuneți a fi expediat Sf. Patriarhii, recte Consiliului Central Bisericesc, cu mențiunea: Pentru Fondul Internatelor Teologice.

În urma acestui apel dispunem tuturor Oficiilor parohiale din eparhia noastră, să ia măsuri pentru purtarea unui tas special în biserică și organizarea unei colecte în parohii, în ziua de 30 Ianuarie a. c.

Sumele colectate se vor înainta Consiliului eparhial, prin Oficiile protopopești, până la 15 Februarie a. c.

Caransebeș la 3 Ianuarie 1948.

Consiliul eparhial

COMUNICATE

Nr. 130 B. 1948.

În urma abdicării Regelui Mihai I, tot personalul clerical (protopopi, preoți, diaconi, monahii) și cel bisericesc, cântăreț bis. salariați au avut să depună până în seara zilei de 2 Ianuarie 1948 jurământul nou pentru Republica Populară Română și anume protopopii la Episcop sau în fața șefului judecător, preoții în fața protopopului și cântăreții în fața preotului — conducător al Oficiului parohial.

Formula de jurământ este aceasta:

*Eu (numele din parohia
jur a fi credincios poporului și a apăra Republica
Populară Română împotriva dușmanilor din afară
și din launtru Țării.*

*Jur a respecta legile Republicei Populare
Române și a păstra secretul în serviciu.*

*Dat în . . . ziua . luna anul 1948
În fața noastră: Semnătura*

Formularul 1 de mai sus se va face în 3 exemplare, din cari unul se va trimite prin Of. protopopesc Consiliului eparhial. Celelalte până la alte dispoziții se vor păstra la Of. protopesc Caransebeș, la 3 Ianuarie 1948.

Episcop:
† VENIAMIN

Nr. 90 E 1948.

Se aduce la cunoștința tuturor preoților și funcționarilor consiliului eparhial pensionați, cari sunt membri ai fondului de ajutorare preotesc, că sunt obligați a achita începând cu 1 Septembrie 1947 câte 100 (unasută) lei cotizație lunară, după care familia va primi în caz de moarte un ajutor 25.000 Lei. Cei ce nu și-au achitat taxa pe trecut vor înainta de urgență restanțele de fiecare caz restant câte 100 Lei și pentru timpul înainte de stabilizare, fie prin mandat poștal, fie prin cont C.E.C. Nr. 89676, cunoscând, că întrucât nu vor fi la curent cu plata taxei nu vor primi ajutorul prevăzut.

Of. parohiale sunt rugate a aduce la cunoștința celor interesați acest comunicat pe lângă revers, pe care-l vor păstra la Oficiul parohial.

Consiliul eparhial

Nr. 132 E. 1948.

Cuc. Preoți vor înainta declarațiile pentru impunerea **impozitului echivalent** până la 31 Ianuarie a. c. la Administrația financiară.

Cei neglijenți vor răspunde *personal* pentru neglijență și vor achita, din venitul personal, eventuala amendă aplicată.

Caransebeș la 15 Ianuarie 1948.

Consiliul eparhial

CONCURSE

În baza Ord. Ven. Cons. Ep. Nr. 4792/B. 1947, se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în Foaia Diecezană, pentru ocuparea postului de paroh din parohia I-a din **Maidan**, de clasa II a protopresbiteratului Oravița, devenită vacantă prin transferarea preotului Gheorghe Milovan, în următoarele condițiuni:

I. BENEFICII:

- a) 3 jug zăvoi arătură;
- 1 " fânaț „Moara Cătinii“;
- 1 " pășune „Dealul Mare“;
- 5 " pădure — fânaț „Pe Vale“;
- 8 " arabil „Spineturi“;
- 8 " arabil — pășune „Cerăt“;
- 9 " arabil — fânaț „Gai“;

intravilanul (plațul parohial);

b) stola uzitată;

c) birul uzitat;

d) preotul are casă parohială.

II. INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate obligațiunile preoțești în parohie, a predica regulat în Duminică și sărbători și a catehiza la școala primară, fără altă remunerație.

Toate impozitele către stat, județ sau comună cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să candideze la acest post, întrucât vor avea calificațiunea cuvenită, precum și binecuvântarea P. S. Sale Episcopului Diecezan, își vor înainta cererile adresate Consiliului parohial din parohia Maidan, prin Prea Onor. Oficiu protoprespiterat Oravița.

Deasemenea, candidații se vor prezenta pe lângă prealabila încuviințare a Prea Onor. Protopresbiter, într-o Duminică sau sărbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în tipic, oratorie și cântare, însă nu în ziua alegerii.

Maidan, în ședința Consiliului parohial, ținută la 6 Decembrie 1947.

Președinte,

Pr. Valentin Păleanu

adm. parohial

I. Chirtoc

notar

Nr. 288/1947

În conțelegere cu Oficiul protopopesc

Oravița la 18 Decembrie 1947.

Virgil Musta

protopop

1—2

No. 538 B. 1947.

În urma renunțării, cu unanimitate a Adunării parohiale din 23 Noembrie 1947 la dreptul de alegere și în baza deciziei Venerabilului Consiliu eparhial No. 1031 B. din 4 XII. 1947, se publică concurs cu termen redus de 15 zile de la prima publicare în „Foaia Diecezană“ pentru ocuparea, prin numire, a postului de preot la parohia vacantă de clasa treia din comuna **Moniom**, protopresbiteratul Bocșa-Montană.

I. BENEFICII:

Sesiunea parohială în extensiune de 32 jugăre. Casa parohială cu intravilan și grajd. Veniturile stolare uzitate. Birul parohial de una măsură porumb sfârâmat de fiecare număr de casă, sau echivalentul valorii în bani.

II. INDATORIRI:

Preotul numit este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și parohiale, a predica regulat și a catehiza la Școala Primară fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus, cad în sarcina preotului numit.

Ce-i ce doresc să ocupe acest post, să-și înainteze cererile Ven. Cons. Eparhial.

Moniom, din ședința Consiliului parohial ținută la 14 Decembrie 1947.

Președinte:

ss. **Pr. Petru Albeanu**

adm. parohial

Secretar

ss. **Petru Vuc**

cantor

În conțelegere cu oficiul protopopesc,

Dr. N Iorgovan

protopop

Comitetul Școlar al Școlii Normale de Învățători „I. Popșu“ din Caransebeș

Nr. 465/1947—48

CONVOCARE

Domnii membri ai ADUNĂRII GENERALE de pe lângă Școala Normală de Învățători „Ioan Popasu“ din Caransebeș sunt rugați a lua parte la ședința care se va ține în ziua de 18 Ianuarie 1948, orele 11,30 în cancelaria școlii:

Ordinea de zi:

1. Aprobarea proiectului de buget pe exercițiul financiar 1947/48.

2. Prezentarea contului de gestiune pe exercițiul financiar 1946/47.

3. Alegerea a 4 membri și un cenzor în formarea noului comitet școlar pe perioada de la 1 Septembrie 1947 — 31 August 1951.

4. Eventuale.

Întrucât în ziua de 18 Ianuarie 1948 nu se vor întruni membrii în număr regulamentar, Adunarea Generală se va ține în ziua de 25 Ianuarie 1948, orele 11,30, cu orice număr de membri prezenți.

Caransebeș, la 10 Ianuarie 1948.

Președinte

Dr. Isac Rădulescu

Secretar,

Ioan Bulea